

מסורת הש"ס

אֶסְאֵף ר' חַיִּיל. וְגַם הוּא הָיָה חָפֵץ בַּפְּסוֹק עִמּוֹ וְהוּר שְׁבִיבוֹ לְרֹאשׁ
שֶׁהָרֶגֶל: ר' שְׁאֵלִי מְמַמְרֵה הָיָה לְעַמּוֹ: **תַּחֲמֹל** חוּלָה לֵב רַחֵם רָחֵם
לְחֹלֶם עַם שְׁתַּלְּבוֹתָ דְּבָקָה וְהוּא מִינֵן שְׁמֹתָ אֲחֵי וְגִדְלוֹהֵם
וְהִנֵּנִי רֹאשׁ יִשְׂרָאֵל הָיָה דְּלֹאֲמַר רַבִּי (מַבְחוּשׁ דף ק"א:) שְׁמַעַת פְּטִירֹתוֹ
חִינֵנִי בְּרַחֲמֵי יָדְךָ חֲמֹל יָדְךָ בְּרָשָׁא וְלִשְׁפִירָא
חֲלוֹם זֶה עָלָה רַחֵם לְמוֹת וְלִשְׁפִירָא חֲמֹל
מְלִכּוֹת וְנוֹגַעַת בְּחִבְרָתָהּ אֲחֵר אֲדֹחִיָּה
מִהֶכָּה וְיִבְרָח לְבָנָל מִמֶּנִּי וְשֵׁם יִהְיֶה
רֹאשׁ וְלֹא דְחִין לְמוֹת שְׁבִיבוֹ: עַל
חֲשִׁידָא: לֹאֲחֵר חֲלוֹת שְׁמִעְבִּיל עֵינֵי
יְהוֹשִׁיָּכ: שְׁמָא סְטֵרֵךְ דַּעֲסֹה מִמַּחֲמַת
שְׁכִירֹת: דִּבְרֵי קִלְקֵלָה. שֵׁם חֲמֹל:
מַעֲמַעֲמִין. הִנֵּנִי חֲמֹל הָיָה: שְׁמוֹרֵךְ
כְּסוֹ. מִי כִּיּוֹם הוּא יִכְסֶּה: 0 רַחֵם

ארבעה ימים בכל שבת שאנשי משמר
 ישראל נמנעין בעריות ומתעניין
 וקורין במעשה דגאסתי כדאמרין
 במ"ם תענית דף ע"ו והם מקניין
 ותעניות ומעמדות מי אית דבו
 מוסף ומשניין הכי קאמר הכינס
 נשואין את כפייה כל זמן שמחללין
 ואפי' במנהג של ששלה פרקים הללו
 תעניות הם ואין שכרות במנהג אצל
 שאר גוים השנה אין נשואות כפינס
 צמחיה ויש חזן ארבע תעניות
 ביים: אלוף יתירסא. מחלל שבע
 כשאר התפלות: ושמואל אמר מה
 אנו ומה חיינו. אומר ולוי תפלת:
 אור ויט הכפורים. ולי ויט הכפורים:
 וחוסס ביודיו. גרס בתוספתא אינו
 חוסס מקדש ישראל אלא האס
 הסולתן וכתמיס אומרים כל מה
 שזוק לשבע כל ששאר התפלות אס
 ראה לחמוס ביודיו חוסס ק' שמימי
 אצל לא גרס לה בתוספתא * הכי אלא
 וכתמיס אומרים מחלל שבע אס
 ראה לחמוס ביודיו חוסס ואנעילה
 קניי קמי מיהת נעילה מחלל
 שמימי ומחודה תיובתא דשמואל
 מיומנא: * חיוס קמיס דרעבא. נעילה
 ולשון נעילה פליגי * אמוראי דבבב' *
 יושלמי * דא דאמר נעילת שמיס
 יושלמי נעילת שמיס עורה: וענין
 דללי. משתעסכו מו לא תריק: * וסא
 אמר רב. במ"ם ברכות * תפלת ערביית
 ראש ומוא פוטרת * תפלת ערביית
 השומע מוכח קאמר דזו פוטרתה *
 מיסיבי וכו'. קמי נעילה וקמי
 ערביית: שבע מעין שמונה עשרה.
 ג' ראשונות ו' אחרונות כתיבין
 ואחרי כיינו באתנע שיש בה מעין
 שלש עשרה ברכות ויהא תפלה קצרה
 שמיקני לעבדרי דריס ונלוואי ויהי"ב
 המירו ללאת בה מפני הטרדה:
 תנאי

"סורן" והיה יריבם של
 הממונא וזמא בירמא
 לא אמר אלא דלא
 אבל אמר אבל אנחנו
 דאמר רב המדורי הוה
 והוה יתיב וכו' מטא
 אבל ר' חנינא חמאני
 'עיקר ידיו' האי הוא
 פרקים בשנה כהנים
 פעמים כיום בשחרית
 שערים ואלו הן שש
 ובצמחמות וביום
 שערים רב אמר אל
 אמר מה אנו מה חזיה
 מתפלל וכו' חזיה

ומתודה בנעילה מתפלל שבע ומתודה (ב) [א] תנאי היא

ומתורדה בנעילה מתפלל שבע ומתורדה ^(א) ^(ב) תנא ר' חזקוני וחסות ביידי דברי ר"מ וחכמים אומרים מתפלל ש' תיובתא עולא בר רב נחית קמיה דרבא פתח באר ^(ג) הונא בריה דרב נתן אמר ויחיד אומרה אתה תר ^(ד) למעמדה דאמר צולתא תירא היא ויכוין דצלל ^(ה) הלכה כדברי האומר תפלת ערבית רשות לדבר מתפלל שבע ומתורדה שחרית שבע ומתורדה מופק מתפלל שבע מעין שמונה עשרה רבי חנינא בן גמ

[illegible][illegible]

הגהות מהר"ב
רנשבורג
[א] גמרא מנח' היא דמנא, דמנ'ך
למס' ותו מנא' [ועי' ר"מ:]

הגהות מהר"י
לנרא
[א] גמ' בנחמה מחפול שבע
ומחורס (ומחלס) [ויס"ב]
כ' כ"ל ועי' מהס"א
לדגורסמו קסא היינו נעילה
היינו ויס"ב ע"א:]

מוסף תוספות

כמו יוצר ומנחה, אבל מצוה איכא, דמצוה לגבי חובה רשות קרי ליה. רבינו יונה נרמז ית. I. דאין לבטל אותה אם לא שתפטרה תפלה אחרת. רמ"ש נרמז פ"ד ג' ה'. [ד]מ"מ יש להביא דאיה משם דאין לבטלה בחנם. ע"ס.

תוס' ישנים
והבמים אומרים צריך
שיתודה קודם אכילה ב'.
וזמנא פתא [פ"ד] גריסין ימודה
אחר אכילה ושמייה. ואע"ג
שהמודה קודם אכילה ושמייה

אין אברהם חכמים ממוהים קודם
 ושהיה שמה מפורק דעמו עלי,
 ופילת אתה נותן יד לפושעים, וכן
 נהגיל לפרש בפ"ק דשבת (ט, ב)
 יו מתקנה, וזה (יהא) כנגד הקטרת
 ו[אוי]ה נמי מזה בעלמא יש בה,
 וקריך להתפלל שהרי יש לו לעסוק
 וואומרת קד אכול בשמחה לחמך.
 מר למד תפלת ערבית חובה אין
 שלנו בבא, אין לנו להכחשו במה